

Abstrakt

V relativně nových společenských a technologických podmínkách 2. poloviny 20. století se ustavuje nové pojetí umění později nazvaného „umění nových médií“. Automatizované procesy umělecké tvorby (často za účasti umělé inteligence) vedou k otázkám ohledně statusu autorství nad výsledným artefaktem. Vedle nejasnosti ohledně statusu umělce dochází také k proměně povahy samotných děl (jedinečnost, simulace). Práce si klade za cíl provést teoreticko-filosofickou analýzu novomediálních uměleckých děl, která bude vycházet ze syntézy teoretických východisek několika autorů. Na základě tohoto teoretického rámce dojde k rozboru několika konkrétních novomediálních uměleckých projektů, jejichž analýza poskytne bližší pohled na povahu současných digitálních děl. Projekty budou zhodnoceny v souladu s představenými teoretickými perspektivami a v souladu s vlastními praktickými znalostmi. Z postulované povahy budou v závěru formulovány teze týkající se možného budoucího vývoje v oblasti automatizované tvorby algoritmických děl či autorství.